

Arrest

nr. 194 933 van 13 november 2017
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat S. VAN WESEMAEL
Van Putlei 120
2547 LINT

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Chinese nationaliteit te zijn, op 28 juli 2017 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 29 juni 2017.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 14 september 2017 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 11 oktober 2017.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. VAN ISACKER.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. HAEGEMAN *loco* advocaat S. VAN WESEMAEL en van attaché E. DEWIL, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart de Chinese nationaliteit te bezitten en van etnische origine Han te zijn. U bent geboren op 6 september 1969 in Maoshan behorend tot de stad Jurong gelegen in de provincie Jiangsu, Volksrepubliek China. U bent gehuwd met K. Q. en u hebt een dochter, K. S.. U woonde samen met uw echtgenoot, dochter en schoonouders in Ershengshui, Houbaizhen, Jurong, provincie Jiangsu. In 2008 introduceerde uw schoonmoeder de protestantse Yinxinchengyi kerk aan u. In 2010 trad u officieel toe tot deze huiskerk en werd u gedoopt. In 2012 was u verantwoordelijk voor de administratie van boeken binnen uw kerk. Het dorpshoofd en de politie kwamen naar uw woning en doorzochten uw

huis, maar u had de boeken al verplaatst. Het dorps hoofd kwam de volgende maanden geregeld langs in de zeevruchtenzaak van uw echtgenoot, waar u werkte. Uw echtgenoot wou hierdoor dat u stopte met naar de kerk te gaan en u kreeg familiale problemen. U ging gedurende enige tijd niet naar kerkbijeenkomsten, later ging u opnieuw. Toen u de bijbel ging voorlezen aan oudere dames op het platteland, kwam de politie langs. U was op dat moment net op het toilet en u werd niet gezien door de politie. U vernam later dat de vrouwen een boete van 2000 RMB hadden gekregen.

Op 14 juni 2016 bracht u religieuze boeken naar de woning van uw geloofsgenote J. L.. U was er samen met uw religieuze zuster L. M.. Toen de zoon van J. L. de woning binnenkwam en de boeken zag, werd hij heel kwaad. Hij belde de politie en greep jullie vast. Op het moment dat J. L. in de arm van haar zoon beet, slaagde u erin te ontsnappen uit de woning. U ging naar de woning van uw religieuze zuster x. (kleine) B. en verbleef daar. De volgende dag kwam haar nicht x. (kleine) Q. naar de woning. Ze vertelde dat ze op internet foto's van u had gezien. De echtgenoot van x. Q. werkte voor 601, een overheidsorganisatie die gelovigen oppakt, en hij had gezegd dat ze u zouden oppakken. X. Q. raadde u aan u te verstoppen. U bleef ondergedoken in de woning van x. B. en ging niet meer naar uw eigen huis. Op 16 juni ging x. B. naar uw woning. Uw schoonmoeder vertelde haar dat de politie het huis doorzocht had, 5000 RMB en boeken meegenomen had en gezegd had dat u naar het politiebureau moest gaan. Na vier dagen in x. B.s woning verbleven te hebben, ging u naar het ouderlijke huis van uw vriend Z. Q., in Dushiqingyuan, Jurong, waar u vier dagen verbleef. Vervolgens ging u naar Pudong in Shanghai, waar u iets meer dan twee maanden verbleef in de woning van uw vriend Z. Q..

Een organisatie hielp bij het regelen van uw vertrek uit China. U vroeg in juli 2016 een visum aan bij het Belgische consulaat in Shanghai. U verliet China op 24 augustus 2016 per vliegtuig vanuit Shanghai en reisde op legale wijze met uw eigen paspoort en een Belgisch schengenvisum naar Europa. Na een transit in Finland kwam u diezelfde dag aan in België. Een Chinese dame die u had leren kennen op het vliegtuig bracht u in contact met iemand in Chinatown in Antwerpen. U huurde vervolgens gedurende een aantal maanden een kamer in Antwerpen. Een Tibetaan die in hetzelfde gebouw een kamer huurde legde u uit wat asiel betekent, waarna u besloot asiel aan te vragen. U vroeg asiel aan in februari 2017.

Na uw aankomst in België ging u soms naar een Chinese kerk in Antwerpen. Sinds u in het asielcentrum verblijft gaat u wekelijks naar een andere protestantse kerk in Antwerpen.

Ter ondersteuning van uw asielaanvraag legt u tijdens uw gehoor op het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) uw paspoort, identiteitskaart, instapkaarten van uw vluchten en een kopie van een artikel van China Aid neer.

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken. U hebt niet aannemelijk gemaakt dat u omwille van een vrees voor vervolging wegens uw geloof in de Yinxinchengyi huiskerk de Volksrepubliek China hebt verlaten en dit omwille van onderstaande redenen.

Vooreerst dient opgemerkt te worden dat het Commissariaat-generaal onvoldoende zicht heeft op uw werkelijke achtergrond, gezien de verklaringen die u hierover aflegde in het kader van uw visumaanvraag bij het Belgisch Consulaat-generaal in Shanghai niet overeenstemmen met de verklaringen die u deed op de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) en het CGVS in het kader van uw asielaanvraag. Zo verklaarde u bij uw visumaanvraag te wonen in het Fengxian district in Shanghai en mede-eigenaar te zijn van de woning die u daar betreft, terwijl u op het CGVS verklaarde sinds uw huwelijk in 1993 te wonen in Houbaizhen, behorend tot de stad Jurong in de provincie Jiangsu (zie CGVS, p. 5), dat volgens informatie waarover het CGVS beschikt gelegen is op zo'n 260 km van Shanghai. Ook de informatie die u verstreekte over uw job verschilt. Bij uw visumaanvraag verklaarde u werkzaam te zijn als boekhouder bij Shanghai Xilin Trading Company in Fengxian, Shanghai, volgens het attest van uw werkgever dat u voorlegde werkte u daar sinds december 2011. In het kader van uw asielaanvraag verklaarde u echter dat u thuis uw echtgenoot hielp bij het runnen van zijn zeevruchtenzaak en dat uw laatste job daarvoor verkoper bij een Taiping verzekeringskantoor was van 2004 tot 2006 of 2007 (zie CGVS, p. 7). Wanneer het CGVS u vraagt welke informatie die u verstreekte in het kader van uw visumaanvraag correct was, zegt u dat uw hukou, paspoort, identiteitskaart, huwelijksakte en foto echt waren, dat andere informatie over uw werk, uw appartement en dergelijke snel door de organisatie geregeld werd en dat deze organisatie u vroeg het zo te zeggen (zie CGVS, p. 3,4). Er dient echter opgemerkt te worden dat u in het kader van uw asielaanvraag geen enkel document neerlegt dat uw aangepaste verklaringen over uw woonplaats en beroep ondersteunt. Het CGVS kan uit uw verklaringen aldus niet besluiten dat het profiel dat u zich aanmeet in het kader van uw asielaanvraag uw reële profiel is. Bovendien moet opgemerkt worden dat u nauwelijks iets kan vertellen over de manier waarop u uw visumaanvraag zou gedaan hebben. Zo kent u de naam van de organisatie die u hielp bij het regelen van uw visumaanvraag tegen betaling van de aanzienlijke kost van 60.000 RMB niet (zie CGVS, p. 8). U omschrijft deze organisatie vaagweg als een "een organisatie die dingen

en documenten regelt om naar het buitenland te gaan” en u leerde deze organisatie kennen via uw vriend Z. Q. (zie CGVS, p. 8). Op 20 juli, de dag van uw visumaanvraag, en op 29 juli, de dag van het interview op het Belgische consulaat in het kader van uw visumaanvraag, was u samen met twee jonge meisjes. Hoewel u gevraagd wordt alles te vertellen wat u weet over deze meisjes, blijft u bijzonder vaag over hen. U verklaart dat de persoon van de organisatie hun namen vertelde, maar dat u ze niet onthouden hebt, en behalve hun namen vertelde de organisatie u niets over hen (zie CGVS, p. 9). U hebt hen enkel begroet en voerde nooit een gesprek met hen (zie CGVS, p. 9). Na het interview op het consulaat zag u hen nooit meer terug en u reisde alleen naar België (zie CGVS, p. 4, 9). Uit het dossier van uw visumaanvraag (zie kopie toegevoegd aan het administratieve dossier) blijkt dat u samen met personen genaamd L. M. en W. L. naar België zou reizen, zo zijn er hotelreservaties in Brussel en Amsterdam en vluchtreservaties op naam van jullie drie. Als u deze personen daadwerkelijk niet kende en de organisatie voor jullie drie samen een visumaanvraag regelde, moet de organisatie u op zijn minst grondig gebriefd hebben over hen zodat u voorbereid was op het interview op het consulaat. Dat de organisatie u enkel de namen van de meisjes vertelde en dat u zich deze namen zelfs niet herinnert is allerm minst aannemelijk en tast de geloofwaardigheid van uw verklaringen over de manier waarop u uw vertrek uit China regelde ernstig aan. Gezien hoe dan ook met uw profiel fraude is gepleegd, zij het bij uw visumaanvraag, zij het bij uw asielaanvraag, zij het allebei tast dit alles de algemene geloofwaardigheid van uw verklaringen ernstig aan.

Bovenstaande vaststelling roept twijfels op met betrekking tot de geloofwaardigheid van uw overige verklaringen zowel naar vervolging als naar religieus profiel toe, zeker in combinatie met onderstaande vaststellingen.

Zo is het opmerkelijk dat u eind 2015 een paspoort aanvroeg en dit zonder enig probleem verkreeg (zie CGVS, p. 8), nochtans verklaarde u dat u reeds in 2012 thuis ondervraagd werd door het dorps hoofd en de politie met betrekking tot uw geloof en dat het dorps hoofd in de daaropvolgende periode regelmatig langskwam om te vragen wat u deed en hij uw echtgenoot bedreigde omwille van uw geloof (zie CGVS, p. 15, 16). Als u daadwerkelijk reeds in 2012 problemen had met de Chinese autoriteiten omwille van uw geloof is het vreemd dat u er toch in slaagde zonder enig probleem een paspoort aan te vragen en te bekomen.

Nog frappanter is dat u op 24 augustus 2016 uw land op legale wijze verliet met uw eigen paspoort. Na het vermeende incident op 14 juni 2016 in het huis van J. L. vreesde u opgepakt te worden en mishandeld te worden in de gevangenis, uw grootste vrees bij een eventuele terugkeer naar China is tevens gearresteerd te worden (zie CGVS, p. 12, 16). Wanneer u gevraagd wordt met welk idee u uit China vertrok en naar België kwam, antwoordt u: “Mijn idee toen was enkel vluchten, want ik weet dat er in dit land vrijheid van geloof is en mensenrechten zijn. Ik wou vluchten uit de gevaarlijke situatie...” (zie CGVS, p. 10). In deze context is het allerm minst aannemelijk dat u het risico zou nemen op legale wijze met uw eigen paspoort het land te verlaten. Door op deze manier het land te verlaten bracht u uzelf in het vizier van de autoriteiten en liep u net het risico tegengehouden, ondervraagd en/of gearresteerd te worden door de Chinese autoriteiten. Volgens het rapport “Schnellrecherche der SFH-Länderanalyse vom 20. Januar 2017 zu China: Eastern Lightning/Church of Almighty God van Schweizerische Flüchtlingshilfe” waarvan een kopie is toegevoegd aan het administratieve dossier, hebben veiligheidsambtenaren op Chinese luchthavens toegang tot de online database van het Public Security Bureau (PSB, Chinese politie) met gegevens van burgers die veroordeeld zijn voor misdrijven of gezocht worden door de overheid, ook gekend onder de naam Policenet of Golden Shield. De Chinese overheid checkt de paspoorten van burgers die het land willen verlaten om te verzekeren dat ze geschikt zijn voor reizen naar het buitenland. Openbare veiligheidsambtenaren nemen vaak paspoorten in beslag van personen die als ongeschikt voor buitenlandse reizen worden beschouwd. Uit het rapport “Country information and guidance, China; Christians” van het Home Office van het Verenigd Koninkrijk blijkt bovendien dat “usually the first thing the officers from the PSB or [Religious Affairs Bureau (RAB)] would do when they raid a house church is to collect ID numbers, ID names, and personal data such as date of birth and home and work ... addresses”...individuals' information is then stored and classified under one of five "security and political threat" levels within a national "dynamic stability control maintenance database," which is accessible by all officers within China's "security apparatus”. Dat u met uw eigen paspoort op legale wijze het land verliet terwijl u wist dat u gezocht werd door de Chinese overheid is bijgevolg totaal niet in overeenstemming met de door u aangehaalde vrees en tast de geloofwaardigheid van het asielrelaas waarop u uw terugkeervrees baseert ernstig aan.

Daarnaast stelt het Commissariaat-generaal vast dat uw laattijdige asielaanvraag afbreuk doet aan de geloofwaardigheid van de door u ingeroepen vrees. U verklaart dat u op 24 augustus 2016 China verliet en diezelfde dag in België aankwam en dat u in februari 2017 asiel aanvroeg (zie CGVS, p. 2, 4). Gevraagd om welke reden u een aantal maanden wachtte na aankomst in België alvorens asiel aan te vragen, verklaart u dat u niets wist over asiel toen u aankwam (zie CGVS, p. 10). Pas toen een Tibetaan die in hetzelfde gebouw als u verbleef u vertelde wat asiel was, ging u op uw gsm informatie opzoeken

over asiel en kwam u op het idee asiel aan te vragen (zie CGVS, p. 10). Uw verklaring dat u onwetend was, en dat u niet wist wat de mogelijkheden waren toen u hier aankwam noch mensen kende bij wie u zich kon informeren (zie CGVS, p. 10) vergoelijkt uw laattijdige asielaanvraag niet. Ondanks uw onwetendheid slaagde u er immers wel in op eigen initiatief contacten te leggen met onbekenden in België en via hen een woning in Antwerpen te huren en een Chinese kerk in Antwerpen te vinden, u moet dus evenzeer in staat geweest zijn u te informeren over de beschermingsmodaliteiten in België, zij het via personen die u in België leerde kennen, zij het via informatie die online beschikbaar is. Van iemand die beweert zo'n vrees te hebben en stelt daarom zijn land te zijn ontvlucht, kan redelijkerwijs verwacht worden dat zij zo snel mogelijk de inspanning doet om zich te informeren over bescherming en deze beschermingsmodaliteiten aangrijpt. Dat u een half jaar na aankomst in België wacht alvorens een asielaanvraag in te dienen, wijst er op dat u weinig belang hechtte aan het verkrijgen van internationale bescherming.

Met betrekking tot uw vrees voor vervolging wegens het behoren tot de Xinyinchengyi huiskerk en het uitoefenen van uw geloof moet vooreerst opgemerkt worden dat volgens informatie waarover het CGVS beschikt, waarvan een kopie is toegevoegd aan het administratieve dossier, Chinese burgers vrijheid van religieus geloof genieten en dat "normale religieuze activiteiten" beschermd zijn. Religieuze groeperingen die behoren tot een van de vijf door de staat toegestane "patriottische religieuze associaties" (boeddhistisch, taoïstisch, moslim, roomskatholiek en protestants) zijn toegelaten zich te registreren bij de overheid en erediens ten te houden. Hieruit blijkt dat uw bewering dat het volledige christendom niet toegelaten is in China incorrect is (zie CGVS, p. 17). Een aantal religieuze of spirituele groeperingen worden beschouwd als "evil cults" en zijn bij wet verboden, personen behorend tot deze groeperingen kunnen veroordeeld worden tot gevangenisstraffen. Volgens informatie waarover het CGVS beschikt worden verschillende christelijke groeperingen door de Chinese overheid als "evil cults" beschouwd. Uit deze informatie kan echter niet worden afgeleid dat de Yinxinchengyi kerk als een "evil cult" aangemerkt is. Naast de geregistreerde kerken en de groeperingen die door de overheid als "evil cult" worden beschouwd, bestaan er niet-geregistreerde kerken. Hoewel niet-geregistreerde kerken formeel illegaal zijn, bevinden de meeste van deze protestantse kerken zich in een grijze zone, waar ze niet legaal zijn maar waar de overheid zich ook niet met hen bemoeit. U biedt geen duidelijkheid of de Yinxinchengyi een geregistreerde of niet-geregistreerde kerk is. Enerzijds zegt u dat uw kerk niet toegelaten is en dat het een huiskerk is (zie CGVS, p. 3,17), anderzijds verwijst u naar de "sanzi jiaohui" of Three-Self Patriotic Movement (TSPM), de door de overheid erkende overkoepelende organisatie voor alle officieel erkende protestantse kerken, waarvan u verkeerdelijk zegt dat deze nu ook niet meer toegelaten is (zie CGVS, p. 17). U zegt voorts dat jullie het volkslied moesten zingen in de kerk, wat een aanwijzing zou kunnen zijn dat uw kerk een geregistreerde kerk is (zie CGVS, p. 17). Ongeacht of uw kerk een geregistreerde of niet-geregistreerde kerk is, moeten de volgende bevindingen uit het rapport "Country information and guidance, China; Christians" van het Home Office van het Verenigd Koninkrijk genoteerd worden. Volgens dit rapport is over het algemeen het risico op vervolging voor christenen die hun geloof uitdrukken en beleven in China zeer laag, zelfs statistisch vrijwel verwaarloosbaar. Het bewijsmateriaal ondersteunt geen bevinding dat er een consistent patroon is van vervolging, ernstige schade of andere schendingen van fundamentele mensenrechten voor ongeregistreerde kerken of hun kerkgangers. Over het algemeen beperkt enige negatieve behandeling van christelijke gemeenschappen door de Chinese autoriteiten zich tot het sluiten van kerkgebouwen waar geen planningstoestemming is verkregen als kerk en/of het voorkomen of onderbreken van niet-geautoriseerde openbare erediens ten of demonstraties. Er kan een risico zijn op vervolging, ernstige schade of slechte behandeling zijn voor bepaalde individuele christenen die ervoor kiezen om in niet-geregistreerde kerken te praktiseren en die zich gedragen op een bepaalde manier die de aandacht van de lokale overheden trekt. Bepaalde dissidente bisschoppen of prominente personen die de openbare orde en de werking van de Religious Affairs Regulations 2005 uitdagen, of die zo gepercipieerd worden kunnen uitzonderlijk het risico lopen op vervolging, slechte behandeling. Uit deze informatie blijkt dat er in China geen systematische vervolging van protestantse christenen door de overheid is. Een individuele beoordeling van uw vraag naar internationale bescherming, waarbij u uw vrees voor vervolging in concreto dient aan te tonen, blijft bijgevolg noodzakelijk.

U slaagt er echter niet in aannemelijk te maken dat u wegens uw geloof in de Yinxinchengyi kerk vervolgd werd in China, dit omwille van de onderstaande redenen .

Met betrekking tot uw geloof merkt het CGVS op dat u niet alleen incorrect verklaart dat het volledige christendom niet toegelaten is in China, dat alle christelijke huiskerken onderdrukt worden in China en dat u geen duidelijk zicht biedt op het feit of de Yinxinchengyi kerk al dan niet geregistreerd is (zie CGVS, p. 17), maar dat u bovendien niet kan aangeven wat uw kerk onderscheidt van andere christelijke kerken. Zo zegt u dat er aan de basis geen verschil is en dat er eigenlijk over het algemeen geen groot verschil is (zie CGVS, p. 17). Dat u er niet in slaagt aan te geven wat de verschillen zijn tussen uw kerk, waartoe u in 2010 officieel zou zijn toegetreden, en andere christelijke kerken is

frappant en tast de geloofwaardigheid van het door u verklaarde religieuze profiel aan. Het is tevens opvallend dat u tijdens uw gehoor op de DVZ op geen enkel moment de specifieke benaming van uw religie hanteerde, u hanteerde slechts de zeer algemene term “christen” en “christendom” (DVZ verklaring, p. 4 en DVZ, vragenlijst CGVS).

Ook uw gedrag in België tast de geloofwaardigheid van uw verklaring tot de Yinxinchengyi kerk te behoren aan. Zo kent u geen andere leden van de Yinxinchengyi kerk in België en heeft u zelfs niet geprobeerd om mensen die tot uw kerk behoren te vinden in België (zie CGVS, p. 10,18). Als u daadwerkelijk naar het buitenland bent gevluht omdat u in veiligheid uw geloof wou belijden is het toch opmerkelijk dat u, eens aangekomen in België waar u veilig bent, zelfs geen poging deed om geloofsgenoten te vinden. Sinds uw aankomst in België bent u overigens wel naar een Chinese kerk in Antwerpen geweest en sinds enige tijd gaat u naar een Belgische protestantse kerk in Antwerpen (zie CGVS, p. 6, 18). Van de Chinese kerk weet u echter niet tot welke school ze behoort, u zegt slechts dat het een christelijke kerk is en dat u enkel een chineestalige christelijke kerk zocht (zie CGVS, p. 10). De Belgische kerk, waarvan u de naam niet kent maar het door u opgegeven adres overeenstemt met de protestantse kerk de Brabantse Olijfberg, leerde u kennen via mensen in het asielcentrum waar u verblijft (zie CGVS, p. 10, 18). Dat u na aankomst in België eerst een kerk uitkoos louter omdat ze christelijk en chineestalg is en later naar een Belgische kerk ging waarvan u de naam zelfs niet kent doet twijfels rijzen over de oprechtheid van uw verklaringen aanhanger van Yinxinchengyi kerk te zijn. Overigens dient ook opgemerkt te worden dat u tijdens uw DVZ gehoor niet vermeldde dat u behoort tot de Yinxinchengyi kerk, u gebruikte daar slechts de algemene bewoording “christen”.

Wat betreft uw verklaringen met betrekking tot het vermeende incident in de woning van J. L., dat de directe aanleiding was tot uw vertrek, dient opgemerkt te worden dat deze een aantal onaannemelijke elementen bevatten. Zo verklaart u dat de zoon van J. L. bang was voor zijn toekomst omwille van de negatieve impact van het behoren tot een huiskerk. Hij wist dat huiskerken illegaal zijn; wanneer iemand lid is van een huiskerk geraken volwassenen hun baan kwijt, mogen kleine kinderen niet naar school en verliezen ouderen hun pensioen (zie CGVS, p. 11). De zoon van J. L. belde het noodnummer 110 van de politie vanuit de woning van zijn moeder, terwijl zijn moeder, zuster L. M. en u daar aanwezig waren en terwijl er religieuze boeken in die woning lagen, zo zegt u (zie CGVS, p. 11, 13). Hij zei dat niemand weg zou gaan die dag en dat jullie diezelfde dag opgepakt zouden worden en naar het politiebureau zouden moeten gaan (zie CGVS, p. 13). Deze reactie van de zoon van J. L. is absoluut bevreemdend te noemen. Als de zoon van J. L. werkelijk vreesde voor zijn toekomst is het weinig aannemelijk dat hij eigenhandig de politie zou informeren en de politie naar zijn moeders woning zou laten komen, wat net tot een negatieve impact op zijn moeders en zijn eigen leven zou kunnen leiden. Wanneer het CGVS u vraagt om welke reden de zoon van J. L. jullie aangaf bij de politie, gezien hij zo mogelijk zijn moeder en zijn familie in gevaar bracht, antwoordt u dat hij zich op jullie (uzelf en L. M.) richtte, dat jullie aanwezigheid hun toekomst kapot zou maken (zie CGVS, p. 14). Dit verklaart het gedrag van de zoon van J. L. echter allerminst. Als de politie naar het huis van J. L. zou gaan, zouden ze daar immers niet alleen u en L. M. aantreffen, maar ook J. L. zelf. Er is geen reden om aan te nemen dat een onderzoek van de politie zich enkel zou richten op u en L. M., temeer daar de politie de religieuze boeken zou aantreffen in de woning van J. L.. De zoon van J. L. bracht aldus door de politie te bellen zijn familie net in het vizier van de autoriteiten, wat mogelijk tot een negatieve impact op zijn eigen toekomst en die van zijn familie zou leiden. Bovendien wist J. L. dat zijn moeder gelovig was (zie CGVS, p. 13), als hij de politie naar zijn moeders woning liet komen moet hij dus beseft hebben dat er een risico was dat ze daar nog bijkomende religieuze materialen zouden aantreffen. Uit dit alles blijkt dat bellen naar de politie vanuit de woning van zijn moeder, op het moment dat zijn moeder en religieuze zusters aanwezig waren en er religieuze boeken in de woning waren, totaal niet in overeenstemming is met de vrees van J. L.'s zoon die u beschrijft. Een dergelijke reactie van de zoon van J. L. kan bijgevolg niet als aannemelijk worden beschouwd. Wat betreft het telefoongesprek van de zoon van J. L. met de politie moet tevens opgemerkt worden dat het opvallend is dat u hem enkel “hallo, 110” hoorde zeggen en de rest van het gesprek niet verstond (zie CGVS, p. 13). Dat u de boeken aan het verzamelen was en bang was verklaart niet afdoende dat u slechts twee woorden van het telefoongesprek hoorde (zie CGVS, p. 13).

Voorts is het merkwaardig dat u niet weet of de politie een arrestatiebevel op uw naam had toen ze naar uw eigen woning ging, meer nog, u heeft zelfs niet gevraagd of er een arrestatiebevel was (zie CGVS, p. 14, 15). U weet evenmin of uw schoonouders of echtgenoot gearresteerd zijn of naar het politiekantoor zijn moeten gaan (zie CGVS, p. 15). Uw verklaring dat u niet meer naar huis ging en dat x. B. slechts één keer naar uw woning ging, waardoor u niet op de hoogte was van uw thuissituatie, vergoelijkt dit niet (zie CGVS, p. 14, 15). Uit uw verklaringen blijkt immers dat uw vriend Z. Q. later op uw verzoek naar uw woning ging om uw paspoort op te halen (zie CGVS, p. 16). Als Z. Q. op uw verzoek uw paspoort ging halen en bij die gelegenheid met uw schoonmoeder sprak – zij vertelde hem dat er vreemde mensen aanwezig waren rond het huis (zie CGVS, p. 16) – dan had u ook aan Z. Q. kunnen

vragen navraag te doen of er een arrestatiebevel was en of uw echtgenoot en/of schoonouders naar het politiekantoor zijn moeten gaan.

Het is tevens frappant dat u niet kan antwoorden op de vraag wat er met uw religieuze zusters J. L. en L. M. gebeurd is. U zegt "Op het moment dat ik me verschool bij vrienden thuis had ik geen contact met de kerk en met hen. Ik dacht: mijn foto's zijn op het internet, de politie kwam bij mij thuis. Dat is al bekend. Daarom had ik geen contact." (zie CGVS, p. 16). Dat u enige tijd in de woning van uw vriend Z. Q. verbleef en toen geen contact had met de kerk vergoelijkt echter uw onwetendheid over wat er met J. L. en L. M. gebeurde niet. Na het vermeende incident in de woning van J. L. op 14 juni verbleef u immers nog vier dagen in de woning van x. B. (zie CGVS, p. 13). X. B. was een zuster van uw kerk, ze woonde op slechts vier minuten fietsen van J. L. en ze moest aan jullie huiskerk doorgeven wat u overkomen was, zo zegt u (zie CGVS, p. 5, 12). Tijdens uw verblijf bij x. B. kwam x. Q., een andere geloofsgenote wiens echtgenoot werkt voor de overheidsorganisatie 610 die gelovigen oppakt, u informeren dat uw foto's op het internet stonden en dat u zich moest verstoppen (zie CGVS, p. 12). Aangezien B. contacten had met jullie kerk en Q. op de hoogte was van het feit dat u gezocht werd, is het waarschijnlijk dat zij iets opgevangen hadden over het lot van J. L. en L. M.. Het is dan ook merkwaardig dat u gedurende de vier dagen dat u bij B. verbleef niets vernam over J. L. en L. M.. Over L. M. dient voorts opgemerkt te worden dat u haar op geen enkel moment vermeldde tijdens uw gehoor op de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ). Dat u op de DVZ in uw beschrijving van het incident in de woning van J. L., die nochtans behoorlijk gedetailleerd is, geen melding maakt van L. M. tast de geloofwaardigheid van uw verklaringen over dit vermeende incident verder aan (zie DVZ, vragenlijst CGVS).

Wat betreft de eerdere problemen die u zou ervaren hebben dient opgemerkt te worden dat u geen verdere gevolgen ondervond na het bezoek van het dorps hoofd en de politie aan uw huis in 2012, een bezoek waarvan u overigens geen enkel bewijs voorlegt. Ze doorzochten uw woning en dreigden met gevangenis (zie CGVS, p. 15). De volgende maanden kwam het dorps hoofd dikwijls langs in de zaak van uw echtgenoot, u durfde toen niet meer naar de kerk te gaan (zie CGVS, p. 15). Tot uw vertrek uit China, zo'n vier jaar na dit vermeende incident, bent u echter nooit gearresteerd geweest en hebt u nooit in de gevangenis gezeten, hoewel u reeds een half jaar na het bezoek van het dorps hoofd en de politie aan uw huis opnieuw actief werd in de kerk (zie CGVS, p. 16).

Met betrekking tot het vermeende incident dat plaatshad toen u uit de bijbel ging voorlezen aan oudere dames op het platteland, moet opgemerkt worden dat u zich op het toilet bevond toen de politie naar de woning kwam en dat u zelfs niet gezien werd door de politie, laat staan gearresteerd (zie CGVS, p. 15,16). De politie kwam niet naar uw huis later en contacteerde u niet (zie CGVS, p. 16).

Daarnaast stelt het CGVS vast dat u geen hoge functie had in uw kerk die u mogelijk in het vizier van de autoriteiten zou brengen. Wanneer u gevraagd wordt de organisatie en hiërarchie van de kerk te beschrijven, verklaart u dat er een voorlezer, een groepsleider en leden zijn (zie CGVS, p. 17). Op de vraag of u een bepaalde functie had antwoordt u dat het uw taak was boeken te verspreiden, spullen voor te bereiden voor feestdagen en minder sterke of pessimistische broeders en zusters te helpen (zie CGVS, p. 17). Gevraagd of deze functie een naam heeft, zegt u dat het "shifeng" ("dienen" in het Chinees) of opofferen genoemd wordt, dat het een bijdrage aan God is en dat elk lid graag iets wil doen om God te bedanken (zie CGVS, p. 17). Hieruit blijkt dat uw taken een vorm van dienstbaarheid waren die u deed als gewoon lid van uw kerk.

Het CGVS wijst er tenslotte op dat u de mogelijkheid hebt u elders in China te vestigen. Volgens het rapport "Country information and guidance, China; Christians" van het Home Office van het Verenigd Koninkrijk kunnen individuele christenen die risico lopen in hun lokale regio, in het licht van de grote variatie in reacties van plaatselijke ambtenaren op niet-geregistreerde kerken, zich in het algemeen op een veilige manier vestigen elders in China. De uitzondering hierop zijn personen tegen wie een arrestatiebevel uitgevaardigd werd, wiens naam op een zwarte lijst staat, of voor wie een vonnis in afwachting is. Uit het geheel van bovenstaande opmerkingen blijkt dat uw verklaringen over het feit dat u gezocht wordt door de Chinese overheid wegens uw geloof niet geloofwaardig zijn. Er zijn bijgevolg geen redenen om aan te nemen dat u zou behoren tot een van de bovenvermelde categorieën van personen voor wie een intern vluchtalternatief niet mogelijk is. U hebt bovendien de lagere middelbare school afgewerkt en u hebt werkervaring, u werkte in China als bediende in een verzekeringskantoor en eventueel in de zaak van uw echtgenoot. Wanneer het CGVS u vraagt of het mogelijk zou zijn voor u elders in China te wonen, zegt u dat dit niet mogelijk is en haalt u aan dat er geen vrijheid van geloof in China is, dat er daarom geen plaatsen zonder gevaar zijn, en dat een broeder van jullie groep naar een andere stad vluchtte en twee jaar later toch werd opgepakt (zie CGVS, p. 16). Zoals reeds eerder werd opgemerkt is het pertinent onjuist dat er geen vrijheid van geloof is in China en blijkt uit objectieve informatie waarover het CGVS beschikt dat het risico op vervolging voor christenen die hun geloof belijden en uitdrukken in China statistisch vrijwel verwaarloosbaar is. Uw opmerking over een niet nader

benoemde broeder die elders in China opgepakt zou zijn lijkt dan ook louter een blote bewering uwentwege te zijn.

De door u neergelegde documenten kunnen bovenstaande appreciatie niet ombuigen. De documenten die u voorlegt, hebben enkel bewijswaarde indien zij worden ondersteund door een overtuigend en aannemelijk asielrelaas, wat gezien het geheel van bovenstaande opmerkingen bij u niet het geval is. Uw identiteitskaart en paspoort hebben enkel betrekking op uw identiteit. De instapkaarten tonen hoogstens aan dat u die bepaalde vluchten genomen heeft bij uw vertrek uit China. Wat betreft het artikel van China Aid dat u voorlegt dient opgemerkt te worden dat noch uzelf, noch familieleden van u worden vermeld in dit artikel (zie CGVS, p. 3). U verklaart dat het artikel over huiskerken gaat, de Yinxinchengyi kerk wordt echter niet specifiek in het artikel vermeld (zie CGVS, p. 3). Uit bovenstaande opmerkingen blijkt dat geen van de door u voorgelegde documenten bewijswaarde hebben met betrekking tot de door u ingeroepen persoonlijke vrees voor vervolging.

U hebt aldus niet aannemelijk gemaakt dat uw relaas en uw beweerde vrees gegrond zijn in overeenstemming met het vluchtelingenverdrag. Dienvolgens kunt u zich evenmin steunen op deze elementen teneinde aannemelijk te maken dat u in geval van een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, §2, a) en b) van de vreemdelingenwet. U brengt geen elementen aan waaruit zou moeten blijken dat er in uw land van herkomst sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet. Er zijn dan ook geen elementen in het dossier die de toekenning van een subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet rechtvaardigen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekschrift

2.1.1. Middelen

In een eerste middel voert verzoekster de schending aan van artikelen 1, 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en van artikel 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: vreemdelingenwet). Verzoekster laakt dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen tegenstrijdigheden voorhoudt tussen haar visumaanvraag enerzijds en haar gehoren anderzijds. Zij stelt hieromtrent dat het logisch is dat zij niet de volledige waarheid heeft kunnen vertellen bij haar visumaanvraag, aangezien zij uit China wilde vluchten. Verzoekster geeft aan dat zij hierbij door een organisatie ingefluisterd werd wat zij moest zeggen om zo eenvoudig mogelijk aan een visum te raken. Verzoekster vervolgt dat zij voor het overige begeleid werd door een organisatie en slechts met hen meeliep. In die context is het, naar mening van verzoekster, niet onlogisch dat zij geen kennis had van de andere personen die "samen" met haar door de organisatie begeleid werden. Verzoekster wijst er voorts op dat het gegeven dat zij op legale wijze haar land kon verlaten geenszins betekent dat zij niet vervolgd zou worden in haar land. Hieromtrent verklaart zij dat de nationale autoriteiten niet op de hoogte waren van de problematiek in haar thuisdorp en dat het vooral de lokale autoriteiten waren die haar vervolgden en zochten. Ook het gegeven dat verzoekster niet onmiddellijk asiel aanvraag, is in lijn met het door haar voorgestelde verhaal, aldus verzoekster. Dit wijst er immers op dat zij haar thuisland snel heeft moeten verlaten, zonder enige kennis of weet van een asielprocedure in het land van aankomst.

Verzoekster onderstreept ten stelligste dat er in China geen sprake is van vrijheid van geloof en dat zij een geloof aanhing dat in China niet getolereerd wordt. Zeker in ruraal gebied – waarvan verzoekster afkomstig is – wordt religie niet getolereerd. De plaatselijke overheden doen er dan ook alles aan om gelovigen te vervolgen, lastig te vallen en te arresteren, aldus verzoekster die nog aanvoert dat dit gegeven bevestigd wordt door het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen in de bestreden beslissing.

Alwaar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen beweert dat de specifieke huiskerk van verzoekster nergens terug te vinden is en aldus een zeer beperkte huiskerk betreft, maar anderzijds verzoekster verwijst dat zij deze specifieke kerk niet in België terugvindt, meent verzoekster dat er een tegenstrijdigheid opvalt in de bestreden beslissing die in strijd is met "de norm van de draagkrachtige motivering" en de zorgvuldigheidsplicht.

In een tweede middel voert verzoekster de schending van de zorgvuldigheidsplicht aan. Zij meent dat uit de bestreden beslissing geenszins blijkt dat zij geen gevaar voor vervolging loopt en meent dat de bestreden beslissing bijgevolg “nietig” moet worden verklaard.

In een derde middel voert verzoekster nog de afwending van de macht wegens flagrante miskening van de feitelijkheden aan.

2.2. Beoordeling

2.2.1. Bevoegdheid

De Raad wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, 95, 96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

2.2.2. Vluchtelingenstatus

2.2.2.1. Verzoekster verklaart vervolging te vrezen omwille van haar geloof in de Yinxinchengyi kerk. Blijkens de bestreden beslissing wordt verzoekster de vluchtelingenstatus geweigerd omdat (i) verzoekster onvoldoende zicht geeft over haar werkelijke achtergrond, gezien de verklaringen die zij hierover aflegde in het kader van haar visumaanvraag bij het Belgisch Consulaat-generaal in Shanghai niet in overeenstemming zijn met haar verklaringen op de Dienst Vreemdelingenzaken en het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen in het kader van haar asielaanvraag; (ii) het niet aannemelijk is dat verzoekster, indien zij daadwerkelijk sinds 2012 problemen had met de Chinese autoriteiten, in 2015 een paspoort aanvraag, dit zonder enig probleem verkreeg en bovendien in 2016 op legale wijze en met eigen paspoort haar land kon verlaten; (iii) verzoeksters laattijdige asielaanvraag afbreuk doet aan de geloofwaardigheid van de door haar ingeroepen vrees; (iv) uit de informatie in het administratief dossier blijkt dat Chinese burgers vrijheid van religieus geloof genieten en dat normale religieuze activiteiten beschermd zijn, dat het risico op vervolging voor christenen die hun geloof uitdrukken en beleven in China zeer laag en zelfs statistisch verwaarloosbaar is; (v) verzoekster er niet in slaagt aannemelijk te maken dat zij omwille van haar geloof in de Yinxinchengyi kerk vervolgd werd in China vermits (1) verzoekster foutieve verklaringen aflegt met betrekking tot haar geloof en geen duidelijk zicht biedt op het feit of de Yinxinchengyi kerk al dan niet geregistreerd is en bovendien niet kan aangeven hoe haar kerk zich onderscheidt van andere christelijke kerken en (2) ook verzoeksters gedrag in België de geloofwaardigheid van haar verklaring tot de Yinxinchengyi kerk te behoren aantast; (vi) verzoekster verklaringen omtrent het vermeende incident in de woning van J. L., dat de directe aanleiding was voor haar vertrek, onaannemelijk zijn; (vii) het niet geloofwaardig is dat verzoekster niet weet of de politie een arrestatiebevel op haar naam had toen ze naar haar eigen woning ging en zij zelfs niet gevraagd heeft of er één was, noch dat zij niet op de hoogte zou zijn of haar schoonzus of echtgenoot gearresteerd zijn of naar het politiekantoor zijn moeten gaan; (viii) het niet aannemelijk is dat verzoekster geen duidelijkheid kan verschaffen over wat er met haar religieuze zusters J. L. en L. M. gebeurd is en het opmerkelijk is dat verzoekster L. M. zelfs geheel niet vermeldde gedurende haar interview op de Dienst Vreemdelingenzaken; (ix) verzoekster geen enkel bewijs voorlegt met de door haar voorgehouden eerdere problemen met het dorpsbestuur en de politie in 2012; (x) de politie haar gedurende het vermeende incident dat plaatsvond toen zij de bijbel ging voorlezen aan oudere dames op het platteland zelfs niet had gezien, laat staan dat zij gearresteerd werd; (xi) uit verzoeksters verklaringen blijkt dat zij geen hoge functie had in haar kerk die haar mogelijk in het vizier van de autoriteiten zou brengen vermits haar taken een vorm van dienstbaarheid waren die zij deed als gewoon lid van haar kerk; (xiii) verzoekster zich elders in China kan vestigen en (xiv) de door verzoekster in de loop van de administratieve procedure neergelegde documenten niet van dien aard zijn dat zij de appreciatie van haar asielaanvraag kunnen ombuigen.

2.2.2.2. Na lezing van het administratief dossier besluit de Raad dat verzoekster geen geloofwaardige elementen aanbrengt waaruit kan blijken dat zij haar land van herkomst is ontvlucht of dat zij er niet zou kunnen terugkeren omwille van een gegronde vrees voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin.

De Raad stelt vast dat verzoekster in voorliggend verzoekschrift niet de minste concrete poging onderneemt om de pertinente motieven dienaangaande zoals opgenomen in de bestreden beslissing, die draagkrachtig zijn en steun vinden in het administratief dossier en op grond waarvan terecht wordt besloten tot de ongeloofwaardigheid van het door haar uiteengezette asielrelaas, te verklaren of te weerleggen. Het komt aan verzoekster toe om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, waar zij evenwel geheel in gebreke blijft. Zij komt immers in wezen niet verder dan het louter volharden in haar asielrelaas, het herhalen van eerder afgelegde en ongeloofwaardig bevonden verklaringen, het uiten van blote beweringen, het poneren van een vrees voor vervolging en het bekritisieren en tegenspreken van de gevolgtrekkingen door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, wat evenwel bezwaarlijk een dienstig verweer kan worden geacht en waarmee zij er aldus niet in slaagt hoger aangehaalde motieven van de bestreden beslissing te ontkrachten, noch een geponde vrees voor vervolging aannemelijk te maken.

In zoverre verzoekster aanvoert dat het logisch is dat zij niet de volledige waarheid heeft kunnen aangeven bij haar visumaanvraag omdat zij uit China wenste te vluchten, dat zij ingefluisterd werd door de organisatie die zij geraadpleegd had en dat de gegevens "*duidelijk gebaseerd zijn op zichzelf doch niet helemaal de waarheid aangeven*", komt zij in wezen niet verder dan het louter herhalen van eerder afgelegde en ongeloofwaardig bevonden verklaringen waarmee zij er allerminst in slaagt een afdoende verschoning bij te brengen om de vastgestelde tegenstrijdigheden tussen haar verklaringen in het kader van haar visumaanvraag enerzijds en deze op de Dienst Vreemdelingenzaken en het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, te herstellen. Dit klemt des te meer daar verzoekster in onderhavig verzoekschrift aangeeft dat de nationale autoriteiten niet op de hoogte waren van de door haar voorgehouden problemen in haar thuisdorp, zodat niet kan worden ingezien waarom zij bij haar visumaanvraag zou liegen over haar beroep en woonplaats. Bovendien biedt het verweer in het verzoekschrift geen verklaring waarom verzoekster (thans) geen enkel bewijs bijbrengt dat haar verklaringen omtrent haar woonplaats en beroep, zoals uiteengezet op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, zou kunnen ondersteunen.

Met de stelling dat zij door de organisatie begeleid werd, maar voor het overige slechts meeliep, brengt zij geenszins een overtuigend argument bij om haar onwetendheid omtrent haar visumaanvraag, de naam van de organisatie die haar hielp bij het regelen van haar visumaanvraag tegen betaling van een aanzienlijke som en met betrekking tot de andere personen die samen met haar door deze organisatie begeleid werden, te verklaren of te verschonen. De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen kan derhalve worden bijgetreden waar deze besluit dat verzoeksters lacuneuze kennis de geloofwaardigheid van haar verklaringen over de manier waarop zij haar vertrek uit China regelde ondermijnen.

Waar verzoekster betoogt dat het feit dat zij het land op legale wijze kon verlaten niet betekent dat zij niet vervolgd zou worden in haar land van herkomst, nu de nationale autoriteiten niet op de hoogte waren van de problematiek in haar thuisdorp en vooral de lokale overheden haar vervolgden en zochten en in zoverre zij aanvoert dat haar "laattijdige" asielaanvraag haar versie ondersteunt, komt zij opnieuw niet verder dan het volharden in haar asielrelaas, het poneren van een vrees voor vervolging en het bekritisieren en tegenspreken van de gevolgtrekkingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, waarmee zij evenwel de bevindingen niet ontkracht en een beweerde vrees voor vervolging niet aannemelijk maakt. De pertinente en draagkrachtige motieven van de bestreden beslissing waar wordt gesteld dat: "*Nog frappanter is dat u op 24 augustus 2016 uw land op legale wijze verliet met uw eigen paspoort. Na het vermeende incident op 14 juni 2016 in het huis van J. L. vreesde u opgepakt te worden en mishandeld te worden in de gevangenis, uw grootste vrees bij een eventuele terugkeer naar China is tevens gearresteerd te worden (zie CGVS, p. 12, 16). Wanneer u gevraagd wordt met welk idee u uit China vertrok en naar België kwam, antwoordt u: "Mijn idee toen was enkel vluchten, want ik weet dat er in dit land vrijheid van geloof is en mensenrechten zijn. Ik wou vluchten uit de gevaarlijke situatie..." (zie CGVS, p. 10). In deze context is het allerminst aannemelijk dat u het risico zou nemen op legale wijze met uw eigen paspoort het land te verlaten. Door op deze manier het land te verlaten bracht u uzelf in het vizier van de autoriteiten en liep u net het risico tegengehouden, ondervraagd en/of gearresteerd te worden door de Chinese autoriteiten. Volgens het rapport "Schnellrecherche der SFH-Länderanalyse vom 20. Januar 2017 zu China: Eastern Lightning/Church of Almighty God van Schweizerische Flüchtlingshilfe" waarvan een kopie is toegevoegd aan het administratieve dossier, hebben veiligheidsambtenaren op Chinese luchthavens toegang tot de online database van het Public Security Bureau (PSB, Chinese politie) met gegevens van burgers die veroordeeld zijn voor misdrijven of gezocht worden door de overheid, ook gekend onder de naam Policenet of Golden Shield. De Chinese overheid checkt de paspoorten van burgers die het land*

willen verlaten om te verzekeren dat ze geschikt zijn voor reizen naar het buitenland. Openbare veiligheidsambtenaren nemen vaak paspoorten in beslag van personen die als ongeschikt voor buitenlandse reizen worden beschouwd. Uit het rapport "Country information and guidance, China; Christians" van het Home Office van het Verenigd Koninkrijk blijkt bovendien dat "usually the first thing the officers from the PSB or [Religious Affairs Bureau (RAB)] would do when they raid a house church is to collect ID numbers, ID names, and personal data such as date of birth and home and work ... addresses"...individuals' information is then stored and classified under one of five "security and political threat" levels within a national "dynamic stability control maintenance database", which is accessible by all officers within China's "security apparatus". Dat u met uw eigen paspoort op legale wijze het land verliet terwijl u wist dat u gezocht werd door de Chinese overheid is bijgevolg totaal niet in overeenstemming met de door u aangehaalde vrees en tast de geloofwaardigheid van het asielrelaas waarop u uw terugkeervrees baseert ernstig aan.

Daarnaast stelt het Commissariaat-generaal vast dat uw laattijdige asielaanvraag afbreuk doet aan de geloofwaardigheid van de door u ingeroepen vrees. U verklaart dat u op 24 augustus 2016 China verliet en diezelfde dag in België aankwam en dat u in februari 2017 asiel aanvroeg (zie CGVS, p. 2, 4). Gevraagd om welke reden u een aantal maanden wachtte na aankomst in België alvorens asiel aan te vragen, verklaart u dat u niets wist over asiel toen u aankwam (zie CGVS, p. 10). Pas toen een Tibetaan die in hetzelfde gebouw als u verbleef u vertelde wat asiel was, ging u op uw gsm informatie opzoeken over asiel en kwam u op het idee asiel aan te vragen (zie CGVS, p. 10). Uw verklaring dat u onwetend was, en dat u niet wist wat de mogelijkheden waren toen u hier aankwam noch mensen kende bij wie u zich kon informeren (zie CGVS, p. 10) vergoelijkt uw laattijdige asielaanvraag niet. Ondanks uw onwetendheid slaagde u er immers wel in op eigen initiatief contacten te leggen met onbekenden in België en via hen een woning in Antwerpen te huren en een Chinese kerk in Antwerpen te vinden, u moet dus evenzeer in staat geweest zijn u te informeren over de beschermingsmodaliteiten in België, zij het via personen die u in België leerde kennen, zij het via informatie die online beschikbaar is. Van iemand die beweert zo'n vrees te hebben en stelt daarom zijn land te zijn ontvlucht, kan redelijkerwijs verwacht worden dat zij zo snel mogelijk de inspanning doet om zich te informeren over bescherming en deze beschermingsmodaliteiten aangrijpt. Dat u een half jaar na aankomst in België wacht alvorens een asielaanvraag in te dienen, wijst er op dat u weinig belang hechtte aan het verkrijgen van internationale bescherming.", blijven dan ook onverminderd overeind en worden door de Raad tot de zijne gemaakt.

Het louter herhalen dat Chinezen geen vrijheid van geloof genieten, dat haar geloof in China niet werd getolereerd, zeker niet in ruraal gebied – waarvan zij afkomstig is – en het betoog dat dit ook wordt bevestigd door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen waar hij stelt dat de lokale overheden een zeer verschillende zienswijze en reactie kunnen hebben tegenover bepaalde huiskerken volstaan voorts niet om de motivering in de bestreden beslissing waaruit het tegendeel blijkt in een ander daglicht te stellen. De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen oordeelt dienaangaande pertinent: "Met betrekking tot uw vrees voor vervolging wegens het behoren tot de Xinyinchengyi huiskerk en het uitoefenen van uw geloof moet vooreerst opgemerkt worden dat volgens informatie waarover het CGVS beschikt, waarvan een kopie is toegevoegd aan het administratieve dossier, Chinese burgers vrijheid van religieus geloof genieten en dat "normale religieuze activiteiten" beschermd zijn. Religieuze groeperingen die behoren tot een van de vijf door de staat toegestane "patriottische religieuze associaties" (boeddhistisch, taoïstisch, moslim, rooms-katholiek en protestants) zijn toegelaten zich te registreren bij de overheid en erendiensten te houden. Hieruit blijkt dat uw bewering dat het volledige christendom niet toegelaten is in China incorrect is (zie CGVS, p. 17). Een aantal religieuze of spirituele groeperingen worden beschouwd als "evil cults" en zijn bij wet verboden, personen behorend tot deze groeperingen kunnen veroordeeld worden tot gevangenisstraffen. Volgens informatie waarover het CGVS beschikt worden verschillende christelijke groeperingen door de Chinese overheid als "evil cults" beschouwd. Uit deze informatie kan echter niet worden afgeleid dat de Yinxinchengyi kerk als een "evil cult" aangemerkt is. Naast de geregistreerde kerken en de groeperingen die door de overheid als "evil cult" worden beschouwd, bestaan er niet-geregistreerde kerken. Hoewel niet-geregistreerde kerken formeel illegaal zijn, bevinden de meeste van deze protestantse kerken zich in een grijze zone, waar ze niet legaal zijn maar waar de overheid zich ook niet met hen bemoeit. U biedt geen duidelijkheid of de Yinxinchengyi een geregistreerde of niet-geregistreerde kerk is. Enerzijds zegt u dat uw kerk niet toegelaten is en dat het een huiskerk is (zie CGVS, p. 3,17), anderzijds verwijst u naar de "sanzi jiaohui" of Three-Self Patriotic Movement (TSPM), de door de overheid erkende overkoepelende organisatie voor alle officieel erkende protestantse kerken, waarvan u verkeerdelijk zegt dat deze nu ook niet meer toegelaten is (zie CGVS, p. 17). U zegt voorts dat jullie het volkslied moesten zingen in de kerk, wat een aanwijzing zou kunnen zijn dat uw kerk een geregistreerde kerk is (zie CGVS, p. 17). Ongeacht of uw kerk een geregistreerde of niet-geregistreerde kerk is, moeten de volgende bevindingen uit het rapport "Country information and

guidance, China; Christians” van het Home Office van het Verenigd Koninkrijk genoteerd worden. Volgens dit rapport is over het algemeen het risico op vervolging voor christenen die hun geloof uitdrukken en beleven in China zeer laag, zelfs statistisch vrijwel verwaarloosbaar. Het bewijsmateriaal ondersteunt geen bevinding dat er een consistent patroon is van vervolging, ernstige schade of andere schendingen van fundamentele mensenrechten voor ongeregistreerde kerken of hun kerkgangers. Over het algemeen beperkt enige negatieve behandeling van christelijke gemeenschappen door de Chinese autoriteiten zich tot het sluiten van kerkgebouwen waar geen planningstoestemming is verkregen als kerk en/of het voorkomen of onderbreken van niet-geautoriseerde openbare erediensten of demonstraties. Er kan een risico zijn op vervolging, ernstige schade of slechte behandeling zijn voor bepaalde individuele christenen die ervoor kiezen om in nietgeregistreerde kerken te praktiseren en die zich gedragen op een bepaalde manier die de aandacht van de lokale overheden trekt. Bepaalde dissidente bisschoppen of prominente personen die de openbare orde en de werking van de Religious Affairs Regulations 2005 uitdagen, of die zo gepercipieerd worden kunnen uitzonderlijk het risico lopen op vervolging, slechte behandeling. Uit deze informatie blijkt dat er in China geen systematische vervolging van protestantse christenen door de overheid is. Een individuele beoordeling van uw vraag naar internationale bescherming, waarbij u uw vrees voor vervolging in concreto dient aan te tonen, blijft bijgevolg noodzakelijk (...).” In zoverre verzoekster nog aanhaalt dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen enerzijds beweert dat zij de specifieke huiskerk die zij aanhangt nergens kan terugvinden en dat het aldus om een zeer beperkte huiskerk gaat, doch haar anderzijds verwijt deze kerk niet te hebben teruggevonden in België, stelt de Raad vast dat verzoekster uitgaat van een verkeerde lezing van de bestreden beslissing. De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen oordeelt immers dat de Xinyinchengyi huiskerk niet terug te vinden is de religieuze of spirituele groeperingen die als “evil cults” worden beschouwd, hetgeen erop wijst dat zij niet bij wet verboden is in China, doch geenszins dat zij “nergens te vinden is”. Voorts oordeelt de commissaris-generaal op goede gronden dat verzoekster geen duidelijk zicht biedt op het feit of de Yinxinchengyi kerk al dan niet geregistreerd is, noch hoe haar kerk zich van andere christelijke kerken zou onderscheiden, wat wel degelijk afbreuk doet aan de geloofwaardigheid van haar asielrelaas.

De Raad stelt vast dat verzoekster in het voorliggend verzoekschrift de motieven ongemoeid laat waar in de bestreden beslissing nog terecht wordt uiteengezet dat (1) verzoeksters gedrag in België de geloofwaardigheid van haar verklaring tot de Yinxinchengyi kerk te behoren aantast; (2) verzoekster verklaringen omtrent het vermeende incident in de woning van J. L., dat de directe aanleiding was voor haar vertrek, onaannemelijk zijn; (3) het niet geloofwaardig is dat verzoekster niet weet of de politie een arrestatiebevel op haar naam had toen ze naar haar eigen woning ging en zij zelfs niet gevraagd heeft of er één was, noch dat zij niet op de hoogte zou zijn of haar schoonzus of echtgenoot gearresteerd zijn of naar het politiekantoor zijn moeten gaan; (4) het niet aannemelijk is dat verzoekster geen duidelijkheid kan verschaffen over wat er met haar religieuze zusters J. L. en L. M. gebeurd is en het opmerkelijk is dat verzoekster L. M. zelfs geheel niet vermeldde gedurende haar interview op de Dienst Vreemdelingenzaken; (5) verzoekster geen enkel bewijs voorlegt met de door haar voorgehouden eerdere problemen met het dorpsbestuur en de politie in 2012; (6) de politie haar gedurende het vermeende incident dat plaatsvond toen zij de bijbel ging voorlezen aan oudere dames op het platteland zelfs niet had gezien, laat staan dat zij gearresteerd werd; (7) uit verzoeksters verklaringen blijkt dat zij geen hoge functie had in haar kerk die haar mogelijk in het vizier van de autoriteiten zou brengen vermits haar taken een vorm van dienstbaarheid waren die zij deed als gewoon lid van haar kerk; (8) verzoekster zich elders in China kan vestigen en (9) de door verzoekster in de loop van de administratieve procedure neergelegde documenten niet van dien aard zijn dat zij de appreciatie van haar asielaanvraag kunnen ombuigen. De motieven dienaangaande zoals opgenomen in de bestreden beslissing blijven aldus overeind en worden door de Raad tot de zijne gemaakt en beschouwd als zijnde hier hernomen.

Aangezien geen van de motieven van de bestreden beslissing aldus wordt weerlegd, blijft de uitgebreide motivering onverminderd gehandhaafd en wordt deze door de Raad tot de zijne gemaakt en beschouwd als zijnde hier hernomen.

2.2.2.3. De Raad stelt vast dat de vaststellingen in de bestreden beslissing correct zijn, steun vinden in het administratief dossier en betrekking hebben op de kern van verzoeksters asielrelaas. Aangezien in de bestreden beslissing ernstige gebreken in de verklaringen van de verzoekende partij worden aangehaald en geen van de motieven overtuigend wordt weerlegd zoals blijkt uit wat voorafgaat, schragen de gezamenlijke motieven de bestreden beslissing. Immers, de bewijslast rust in beginsel op de verzoekende partij die in de mate van het mogelijke bewijzen moet aanbrengen van de feiten die zij aanhaalt en bij het ontbreken van dergelijke elementen, hiervoor een aannemelijke verklaring dient te

geven. Het is vervolgens de taak van de persoon die de erkenning van de hoedanigheid van vluchteling moet onderzoeken om de waarde van de bewijselementen en de geloofwaardigheid van de verklaringen van betrokkene te beoordelen. De verklaringen van de verzoekende partij kunnen een voldoende bewijs zijn van haar hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, plausibel en oprecht zijn. Deze verklaringen moeten coherent zijn en niet in strijd met algemeen bekende feiten. (UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, september 1979, 196-205). De verzoekende partij dient door een coherent relaas en kennis van voor haar relaas relevante elementen de waarachtigheid ervan aannemelijk te maken. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124). De ongeloofwaardigheid van een asielaanvraag kan niet alleen worden afgeleid uit tegenstrijdigheden, maar ook uit vage, incoherente en ongeloofwaardige verklaringen. Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als voldaan is aan de voorwaarden gesteld door artikel 48/6 van de vreemdelingenwet, *quod non in casu*. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die een toekenning van bescherming kunnen rechtvaardigen. Zoals uitvoerig wordt uiteengezet in de bestreden beslissing is het asielaanvraag van verzoekster niet geloofwaardig zodat er geen reden is om het te toetsen aan de voorwaarden die inzake de erkenning van vluchtelingen worden gesteld door artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève, waarnaar wordt verwezen in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet.

2.2.3. Subsidiaire beschermingsstatus

Gelet op de ongeloofwaardigheid van het asielaanvraag bestaan er geen zwaarwegende gronden om aan te nemen dat verzoekster bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, a) en b) van de vreemdelingenwet. Artikel 3 EVRM stemt inhoudelijk overeen met artikel 48/4, §2, b) van de vreemdelingenwet (cf. HvJ C-465/07, *Elgafaji v. Staatssecretaris van Justitie*, 2009, <http://curia.europa.eu>).

Voorts zijn er geen gegevens voorhanden waaruit blijkt dat er in China actueel sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict zodat er ten aanzien van verzoekster geen zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij louter door haar aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet.

2.2.4. In acht genomen wat vooraf gaat is de Raad van oordeel dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen terecht concludeert aan de hand van de in de bestreden beslissing toegelichte vaststellingen dat verzoekster niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet kan worden erkend en dat zij niet in aanmerking komt voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

2.2.5. Waar verzoekster in haar “verzoekschrift tot nietigverklaring” vraagt om de bestreden beslissing te vernietigen, wijst de Raad erop dat hij slechts de bevoegdheid heeft de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen te vernietigen om redenen vermeld in artikel 39/2, § 1, 2° van de vreemdelingenwet. Verzoekster toont niet aan dat er een substantiële onregelmatigheid kleeft aan de bestreden beslissing die door de Raad niet kan worden hersteld, noch toont zij aan dat er essentiële elementen ontbreken die inhouden dat de Raad niet kan komen tot een bevestiging of een hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen hiertoe te moeten bevelen, zoals blijkt uit wat voorafgaat. Het verzoek tot vernietiging kan derhalve niet worden ingewilligd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op dertien november tweeduizend zeventien door:

mevr. A. VAN ISACKER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

A. VAN ISACKER